

För en tydlig förståelse av vindkraftens möjligheter och begränsningar. Hur olyckligt propaganda för vindkraftsprojekt hotar samhällets förtroende.

Förord till en oumbärlig rapport med fakta som är välkända men inte tillräckligt förstådda och som borde förklaras tydligare.

I diskussioner hör man ofta mycket odifferentierade påståenden från både vindkraftsmotståndare och förespråkarna. Ofta handlar det snarare om okunskap och förvirring, men ibland kan man också anta att det är en väl genomtänkt kalkyl.

Att vindkraftsprojektörer i sina yttranden hänvisar till professionell expertis är ingen garanti för att argumenten är korrekta. De har ett starkt vinstintresse och anlitar utöver tekniska experter även de bästa reklambyråerna.

Lokaltidningen ger just nu ett tydligt exempel på behovet av viss misstänksamhet för att undvika att beslut om vindkraftverk fattas på vilseledande information:

Den 28 november 2024 rapporterade Barometern att våra grannkommuner Hultsfred, Högsby och Mönsterås kommer att behöva skjuta till stora summor pengar för att konsolidera deras förlustbringande vindkraftverk. För tio år sedan marknadsförde Eolus fyra när i vindkraftsparken "Nötåsen" utanför Sundsvall till godtrogna kommunalpolitiker som en lönsam affär och ett politiskt tecken på att vara med.

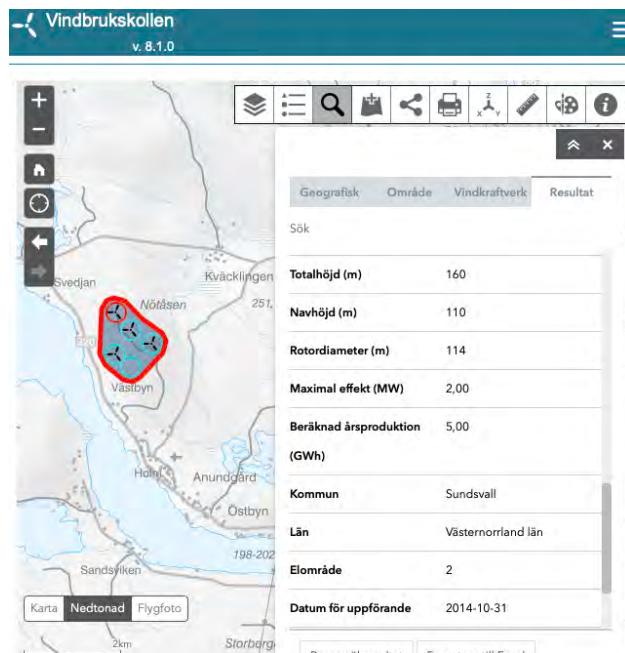
Nu är politikerna besvikna och klagar över att deras vindkraft-verk "bara" producerar 5300 megawatt-timmar per år. Anledningen till kommunens högre förväntningarna var att säljaren, Eolus, utlovade en "beräknad" produktion på 7500 MWh per år.

Vi är vana vid att säljarna inte alltid är helt ärliga om produkternas prestanda. Men om det permanent bara är två tredjedelar av effekten som levereras är det ganska anmärkningsvärt.

Om samma projektutvecklare nu vill uppföra en vindkraftspark "Grindtorpet" i Nybro kommun med turbiner från samma tillverkare och återigen underbygger vindkraftverkens nytta med beräknade höga energimängder, borde detta vara skäl nog för en särskild kritisk granskning av trovärdigheten.

För ett naturligt klimatskydd och en stark natur.

Fakta om vindkraften i Nötåsen.

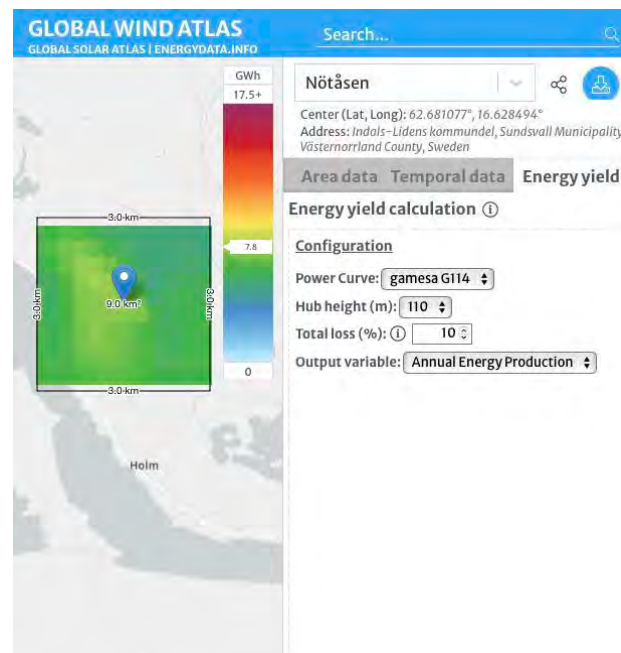
Vindkraftverket som våra grannkommuner har investerat i är ett av fyra 2 MW-verk i Nötåsen. Den kan alltså generera 2 MW el i en timme. Så du skulle kunna beräkna för ett år:

$$2 \text{ MW} \cdot 365 \cdot 24 \text{ h} = 17520 \text{ MWh}$$

Då är de 5300 MWh som faktiskt genereras mindre än en tredjedel av den potentiella energiproduktionen? Men såklart har det varit känt i århundraden att **väderkvarnar maler bara när vinden blåser.**

Och det gäller även för ultra-moderna turbiner.

Det är uppenbarligen så att vinden i Nötåsen bara kan vrida rotern tillräckligt för att generera el under 110 dagar i år, vilket motsvarar cirka 5300 MWh.

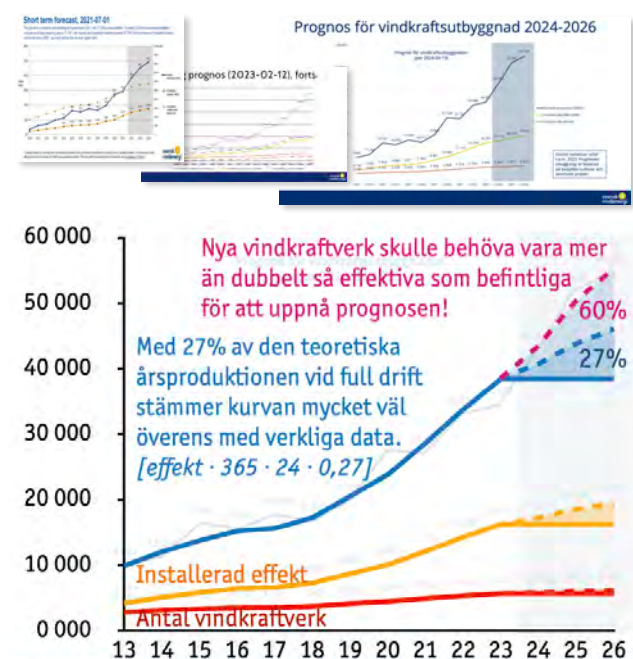

Hur kan man veta hur mycket det blåser?

Vindstyrka, vindriktning, vindfrekvens och vindkonsistens samt påverkan från terräng, byggnader och vegetation måste i princip registreras på plats under ett års tid med hjälp av en mätmast på avsedd höjd. Detta sparas in genom att kända mätvärden från väderstationer interpoleras och konverteras. Vinddata för ett projekt var som helst i världen kan hämtas från en vindatlas på internet, som omedelbart spottar ut en årlig produktionssiffra efter att man har angett turbintypen.

Och faktiskt: För en 2 MW-Turbin med 110 m navhöjd förutspår Global Windatlas 7,8 GWh per år.

Vad är det som är fel här? Varför är vindindustrins data och beräkningar så optimistiska?

Är det optimism eller lurendrejeri.

Till exempel visar Svensk Vindenergi regelbundet antalet vindkraftverk och deras installerade kapacitet under de senaste tio åren samt sina prognoser för de kommande tre åren. Båda kurvorna, den röda och den gula, visar en ganska måttlig tillväxt. Däremot stiger den blå kurvan för årsproduktionen anmärkningsvärt brant under prognosperioden. År efter år dras kurvorna och gång på gång korrigeras det tidigare prognosvärdet för det aktuella året ner. Men prognoserna ser alltid mycket bättre ut än vad de empiriska värdena från tidigare år antyder. Med en kapacitetsfaktor om 27% far man en bra trendlinje för produktionsdata.

Att upprepade gånger presentera en kapacitetsfaktor på 60 procent är så skamlöst överdrivet att det inte kan vara ett missförstånd.